

SLOVENE

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 167.

V Ljubljani, v sredo 24. julija 1889.

Letnik XVII.

Vabilo

k

IV. redni veliki skupščini

družbe sv. Cirila in Metoda v Bledu

četrtek dne 8. avgusta 1889.

Vspored:

- I. Slovesna sv. maša v cerkvi Matere božje na otoku Blejskega jezera ob 10. uri dopoldne.
- II. Zborovanje „pri Petranu“ ob 11. uri.
 1. Prvomestnikov nagovor.
 2. Tajnikovo poročilo.
 3. Blagajnikovo poročilo.
 4. Nadzorništva poročilo.
 5. Volitev*) jedne tretjine odbornikov.
Po pravilih izstopijo naslednji udje družbi-nega vodstva: dr. vitez Bleiweis pl. Trsteniški, Gregor Einšpieler, Josip Žičkar in Anton Žlogar.
 6. Volitev nadzorništva (5 članov).
 7. Volitev razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 24. julija 1889.

Prvomestnik:
Tomo Zupan.

Podpredsednik:
Luka Svetec.

Opomnja: Slavna vredništva naših listov uljudno pro-simo ponatisa tega vabila.

*) Iz § 16. gl. pravil: Vsako leto izstopi jedna tretjina. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novič.

Iz § 14. Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: . . . b) pokrovitelji; c) udje družbinega vodstva; d) udje družbinega nadzorništva; in e) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsacih 50 družbenikov en zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po enega imeti.

Iz § 15. Podružničnim zastopnikom je dovoljeno, poobla-stiti namesto sebe kogarkoli izmed družbenikov.

Istrske razmere.

Po italijanskih listih se ni še polegla razbur-jenost zaradi izgub pri zadnjih volitvah. „Narod brez zgodovine je navalil na pleme s sijajno pre-teklostjo, slovansko barbarstvo je napalo našo staro-davno kulturo, katero hoče s surovo silo uničiti.“ Tako besné neprijatelji v svojih glasilih. S časom bodo umolknil.

Iz zanesljivega vira pa se poroča, da italijanski mogotci pripravljajo nenaden dogodek. Kakor znano, priborili so si Slovani pri zadnjih volitvah od dva-najst mandatov v kmetskih občinah osem; imajo torej v tej skupini večino in pravico, izvoliti si za-stopnika v deželnem odboru. To zadnje je za istrske Slovane posebno važno, ker doslej je le strankarstvo vodilo vse delovanje nasprotnikov. Vsled mnogih krivic so bile razmere že neznosne. Narod se je vspel in zmagal z večino. Razburjenost slovanskega prebivalstva bi se polegla, ko bi imelo vsaj enega zastopnika v deželnem odboru.

Vsak prijatelj reda in miru bi kaj takega tudi pričakoval. Ne tako talijanaši, ki stojé na stališči vedne negacije. Sklenili so nekda, da bodo zavrgli tri izvolitve slovanskih poslan-cev, ki so bili izvoljeni z veliko večino, da tako zaprečijo izvolitev jednega Slo-vana v deželni odbor. Slovani naj bodo tudi v prihodnje parijs brez pravic v deželi. Toda ta korak bi imel jako slabe nasledke za italijansko stranko, kajti Slovani ne pusté se več ob steno pritiskati.

Tudi odstrop barona Pretisa je s temi namerami v nekaki zvezi. On je vedel za te načrte, obravnaval z vodji italijanske stranke gledé deželnega glavarja, ter od zdravnika dal preiskati dr. Campitellija, da bi ga spravili na mesto dežel-nega glavarja.

Kakor pa sodimo, vlada v to ne bo privoli-la. Campitelli je kot deželni glavar nemogoč, ker za to mesto nima niti telesnih niti duševnih zmožnostij.

O isterskih razmerah so nedavno pisale za-grebške „Narodne Novine“: Škoda, da je grof Taaffe odslovil barona Pretisa stoprv po volitvah. Ko bi bil na Pretisovem mestu mož, ki ni nasproten Slovanom, bila bi slovanska zmaga v Istri še sijaj-nejša. Irredenta se trudi, da bi zasel namestniški stol v Trstu mož, ki bi zatisnil eno ali obe očesi nasproti irredenti. Vendar niso isterske volitve vrgle barona Pretisa. Že pred volitvami, ko so zaprli vrednike lista „Indipendente“, in je irredenta kakor za časa razstave predrzno pokazala svojo glavo, bil je baron Pretis politično mrtev človek, ker ni hotel brzdati italijanski živelj. Če Nemci Čehom ne privoščijo pravic in se sklicujejo na svojo kulturo, še krivičneje je, da Italijani zatirajo Hrvate in Slo-vence, sklicujoč se na kulturo v kraljevini.

Kolikor več bodo avstrijski državniki čutili ro-doljubno zavest in ljubezen do vladarja, tembolj bodo Slovane podpirali ter odpirali pot do omike in razvoja; kajti proti irredenti je edina zaslonba le v onih elementih, katerih narodno življenje je v tesni zvezi z obstankom in močjo države.

Agrarne razmere v Bosni.

Zagrebski „Obzor“ je v ponedeljek prinesel po novisadski „Zastavi“ iz Sarajeva dopis, iz katerega povzamemo važnejša mesta:

Agrarne razmere v Bosni in Hercegovini niso take, kakor so bile v drugih državah. Doslej so mnogi učenjaki in politični ekonomski proučevali agrarne razmere v Bosni in Hercegovini, prebirali in pretresali stare knjige in papirje: kake so bile razmere med spahijami (turškimi posestniki) in kmeti za časa bosanskih kraljev in prej, nego je Bosna prišla pod turško oblast. Iskali so, ali niso ničesa našli in ne bodo našli, kako so današnji begi in age prišli do svojih zemljišč in kako so jim kmetje postali podaniki. In vendar so mnogi skušali, da rešijo zemljiško vpra-sanje v Bosni. Vsakdo je prišel do svojega nazora.

Ako smo dobro razumeli, izjavil je Kalaj pred delegacijam, da on ne misli reševati agrarnega

LISTEK.

Pred sto leti.

(Dalje)

Kako je bilo med 14. julijem in 4. avgustom na Francoskem, povedal je v narodnem zboru shra-njevatelj velikega pečata rekoč: „Strah in grozo pošiljate tudi tjekaj, kamor niti plenilci ne morejo; nesramnost presega že vse meje, postave so brez moči, sodništva brez veljave; velik del Francije leži že v razvalinah in strah kraljuje povsod po državi. Trgovina in obrt ste onemogli in celo zavetišča člo-veške milosrčnosti niso več varna pred morilno roko.“

Da bi se narodnemu zboru ne mogla vsaj na-videzna somišljenost in odobravanje pri roparskih napadih očitati, izdal je najprvič nekak oklic do na-roda, za kateri se pa živ krst brigal ni, kar so si modrijani že lahko mislili. Na to so po noči 4. av-gusta sklenili dotedanji državni in družbeni red po-polnoma zavreči. Odpravili so pred vsem vsako raz-liko med stanovi (kar bi današnji anarhisti rajši danes nego jutri tudi storili!). Uničili so vse pred-

pravice (privilegije) plemstva, duhovščine, pokrajin, mest in zadrug. Kralj seveda je vse to potrdil in „živio kralj“ ni hotelo v prvem trenutku nikakor ponehati. (Ljudje si ostanejo vendar vedno tisti; danes kričé: „hvaljen, ki pride . . .“ čez dva, tri dni pa vže: „križaj ga!“) Mirabeaua pri tej seji ni bilo in ta je čez nekaj dni nato rekel Dumontu: „Vidiš jih naše Francoze; celi mesec prepirajo se za oslovo senco in kar čez noč, ko jih buhne luna, vržejo pa ves stari red države med staro šaro!“

Bodoče dni bilo je nekaj miru, toda ne dolgo. Tisti, katerim je bilo na tem ležeče, so vže za pre-pir skrbeli, kar ni bilo čuda, kajti eni so dosedaj že skoraj vse žrtvovali, namesto da bi bili hvaležni za to, kar so prejeli, zahtevali so vedno več in to v narodnem zboru. Kakošen je ta bil, zvedel je svet iz nekega popisa ameriškega poslanca Morry-a pre-zidentu Washingtonu, kjer se bere: „Posvetovanja narodnega zboru so toliko kot nič! Več nego polo-vica časa zapravi se s praznim évekanjem. Vsak po-slanec govori, kar mu ravno na jezik pride, in to kadar pride na vrsto, ne da bi odgovarjal svojemu predgovorniku ali pa njegov nastopnik njemu. Vsak dokazuje zá-se, ne da bi se oziral le kolikaj na raz-

loge drugih. To Vam je prav pravo pokanje pušk, katerih izmed 999 komaj jedna v črno zadene.“

Dne 27. avgusta proglasili so v narodnem zboru takozvane „človeške pravice“ in to je Francozom možgane popolnoma — skisalo. Odslej nadalje do-mneval se je vsak za zastopnika naroda in ni dolgo trajalo, pa je bilo skoraj toliko malih narodnih zbor-rov, kolikor je bilo stanov v državi. Vsi so posne-mali veliki narodni zbor. Najprvo sklicala je narodna straža svoj lastni narodni zbor pri oratorijancih, kro-jaški pomočniki sošli so se v „Colonnadi“, vlasuljaši pri „Champs-Elysées“. Hlapcev nateplo se je skupaj 4000 in le-ti so odprli svoj narodni zbor v „Louvre“, 3000 čevljarskih pomočnikov zbralo se je na trgu Ludovika XV., kjer so sklenili in sklep takoj pro-glasili, da bodo vsakega iz dežele in države pognali, kdor bi čevlje ceneje delal, kakor se je ondi dolo-čilo. No, čast jim, ostali so vsaj pri — kopitu! Po deželi bilo je pa še vse drugače. Vsak okraj, vsako okrožje je imelo svoje odbora, ki so bili: stalni, var-nostni, oziroma varstveni, vojaški, civilni in živežni. Vsak okraj domneval si je, da ima postavodajalno, vsak odbor pa, da ima izvrševalno oblast.

Med tem je bil v Parizu, kjer je bilo gnezdo

vprašanja, ker bode državi in deželi koristnejše, da se učvrsti plemstvo, katero bode pri vsaki priliki služilo vladi in ji ostalo zvesto.

Ta izjava Kalajeva se popolnoma vjema z njegovim delovanjem in postopanjem, odkar je prevzel vrhovno upravo v Bosni in Hercegovini.

Kalaj je površno opisal število svobodnih kmetov, ki so se že oprostili in odkupili od svojih spahij. To število svobodnih kmetov je jako nezanesljivo. Mi vemo, da je to število jako neznančno, in komaj jih je nekaj desetoric, a nikakor ne sto ali tisoč, ki figurirajo v poročilu Kalajevem. Kalaj prišteva svobodnim kmetom vse one muhamedance, ki nikoli niso bili spahinski kmetje, ker po turškem koranu tudi nikoli niso mogli biti, ampak so vedno imeli svojo zemljo, od katere niso spahijam plačevali „tretjine“ od žita, in „polovice“ od sena, kakor ostali kristijani. Kalaj prišteva svobodnim kmetom tudi one, ki so se iz Hrvatske in Slavonije v Bosno naselili in zemljo kupovali od onih muhamedancev, ki so se iz Bosne izselili. Je v resnici nekaj kmetov, ki so se odkupili od svojega osiromašenega spahije ter postali svobodni. Svobodni so tudi oni naseljenci, ki so se iz Tirolske in Nemčije v Bosno izselili.

Kalaj trdi, da so spahije, ki niso muhamedanci in kmetom boljši od muhamedancev, ali on pozabi, da narod iz duše prezira vsakega svojega spaha, bodi že muhamedanec, kristijan ali žid. Narod smatra vse kot svoje pijavke, ker vé, da je krivično, da mora revni kmet od vsega, kar pridelja iz trde zemlje v muki in znoji lica, dati 49 1/2 % spahu v imenu „tretjine“ in vladi v imenu „desetine“ brez drugih davkov in tlake, katere mora nositi.

Vse so prazne besede, kar Kalaj govori o napredku trgovine, obrta in ostalih ekonomskih vrst; nasprotno vse propada, vse nazaduje. Naj vsi, židovski časniki in pojedini špekulanti, Kalaju priznajo sposobnost, organizatorski duh in vrline, mi mu iz Bosne kličemo in odvrčamo, naj osreči naše neprijatelje, kakor je nas. Vse, kar se dela v Bosni, naslanja se na politiko, vse se vrši iz političnih vzrokov, vlada se ustraši vsake malenkosti in boji se vsakega, ki nekaj razumi, ki pozna življenje, običaje in razmere v Bosni in Hercegovini. Ko bi vlada poslala zadnjega „bezirkshauptmana“ iz Češke ali druge dežele, revnemu narodu v Bosni bilo bi boljše, koristila bi tudi sebi, ker ne bi bila v večni zadregi, v katero so jo spravili sedanji upravitelji dežele, ki niso nikoli oskrbovali ne svojega, ne tujega premoženja, ampak so bili pisarji.

Naj Kalaj govori, kar hoče, in „dični“ Gjurović naj mu priklada, kakor njemu prija, a jedno je gotovo, da tako dolgo ne more ostati.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. julija.

Notranje dežele.

„Grazdanin“ opisuje našega vladarja nastopno: „Zdravje njegovo je vsled velike izgube (prestolonaslednika Rudolfa) jako trpelo, vendar pa mora eneržija tega vladarja vzbujati začudenje, posebno če se v poštev jemlje njegova velika družinska bolešt. Ne moremo drugače, nego pripogniti glavo

prekucije, vihar od dne do dne silnejši in prekucubi so že narodnemu zboru in kralju ukazali, da se morata preseliti iz Versailles-a (Verselja) v Pariz. Kraljevi minister Saint-Priest poklical je na pomoč flandriški polk, ki je bil do tedaj kralju še zvest. Polk pride in navdušenje za kralja ni imelo ne konea ne kraja. Ko so prekucubi videli, koliko prijateljev še ima kralj, čutili so, da jim utegne danes ali jutri za kožo iti; da se temu izognejo, sklenili so, se kralja samega polastiti. Zato so zopet lagali, da kralj v Versailles-u ni več varen, da mora torej v Pariz med narod, kjer ga hočejo vsi skupno varovati in pred sovražniki braniti. Tako so napeljali vodo na svoj mlin, da so se pozneje kralja lahko znebili, kadar se jim je umestno zdelo.

Dne 5. oktobra vsula se je druhal, na videz skoraj same ženske, ki so bili pa večinoma moški v ženskih capah, nad mestno hišo, kjer je pobrala ondi spravljeno orožje in denar, pisma in drugo pisarniško robo je pa hotela zažgati. Od tod drla je oborožena na elizejsko polje (Champs Elysées), spotoma silno naraščajoč, kjer se je nekoliko vojaški vredila in jo v Versailles mahnila. Ondi peljal je neki Maillard upijanjen druhal v narodno zbornico,

pred možnostjo tega velikega vladarja, ki najde edino tolažbo v unesem opravljanju državnih poslov... Ni ga vprašanje sunanje in notranje politike, ki bi odšlo cesarjevi pozornosti. Vse zasleduje.“ Ta opis našega ljubelega cesarja mora vsakega Avstrijasa tem bolj s ponosom navdajati, ker „Grazdanin“ nikakor ni list, kateremu bi se mogla očitati prevelika ljubezen do Avstrije.

„Agramer Zeitung“ opominja slovenske rodoljube vsled napada na ljubljanskega škofa s strani „Slovenskega Naroda“: „V tej zadevi, kakor že prej pri deželnozborskih volitvah na Kranjskem, in še ostreje, kaže se nasprotje, ki je prišlo na Kranjskem in v slovenskih delih sosednjih kronovin nastajati mej narodno stranko. To je menda znamenje časa, da si skuša v javnosti pridobivati veljavo ostro bistvo, vročekrvnen temperament, sploh ono, kar se v novejši dobi imenuje „schärfere Tonart“, radikalizem in Bog vé še kako drugače. Tudi na Češkem se je razprtija mej Mlado- in Staročehi srečno poostrila, kar pa gotovo ne bo imelo dobrih posledic za narodne koristi. Če mora pa to že biti pri mnogoštevilnem in bogatem narodu, kam naj pa privede razprtija pri Slovencih, ki so razdeljeni v sedmih ali osmih deželah, majhni po številu in sredstvih, če vržejo od sebe slogo, edino in najboljšo sredstvo za pridobitev opravičenih in pametnih teženj in tirjatev, ter se mej seboj mesarijo, namesto da bi v gostih vrstah korakali zoper skupnega sovražnika? Že pri deželnozborskih volitvah se je videl globok prepad med „klerusom“ in „liberalci“, kateri razdor bi radi s tema besedama označili. Dognano je, da so bili duhovniki večno odločna podpora narodnih teženj in vedno v svesti si svojih rodoljubnih dolžnosti. Duhovščino kranjsko žaliti v osebi najvišjega zastopnika, predbaevati mu v obraz takó tehtne pregrehe, kakor je storil to „Slovenski Narod“, je morebiti sicer jako liberalno, nikdar pa ne rodoljubno. Slovenci ne morejo v boji za svoje narodne pravice pogrešati duhovnikov in njihovega sodelovanja; oropati se tega zaveznika ni treba in ni pametno.“

V avstrijski vojni se občuti vedno večje pomanjkanje častnikov. Vojno ministerstvo skuša temu odpomoči s tem, da vsprejema v aktivno službo rezervne častnike. Ta korak pa se bo obnesel po splošnem mnenju le tedaj, če dotičnim kandidatom ne bo treba na lastne troške služiti šest mesecev kot poskusno dobo za teoretično in praktično izvežbanje. To uči dosedanja skušnja.

Strajk na Štajerskem pojema. Tudi v ljubenskem okraji je skoro popolnoma že končan. Razne občine so poslale oblastnjam pismene zahvale za odločno postopanje nasproti izgrednikom.

Vnanje države.

„Osservatore Romano“ odgovarja Crispijevi „Riformi“: Ko bi papež Leon XIII. odpotoval — kar mora pa edino le njegovi previdnosti prepuščeno ostati — storil bi to le zaradi tega, ker bi mu postopanje italijanske vlade zabranjevalo nadaljno bivanje v Rimu in ker bi mu to velevali nujni verski razlogi. Kjerkoli pa se bo papež mudil, nikjer ne bo provzročeval vojske, marveč bo vedno ostal vladar miru in reda. — Kakor trdi „Diritto“, stražijo tajni redarji noč in dan Vatikan, ker se vlada boji, da bo papež vendarle zapustil Rim! Ali je to ona prostost, katero vedno naglašajo gledé sv. Očeta liberalni listi?

Črnogorskemu prestolonasledniku princu Danilu je francoski poslanik Gérard izročil veliki kordon častne legije.

„Varšavski dnevnik“ objavlja belgrajski telegram, da se v srbski prestolnici pripravljajo velike izjave zoper kralja Milana, ko bi se povrnil. Vlada ga je bajé zaradi tega prosila, naj sedaj še ne odpotuje iz Carjigrada. Ta vest je izmišljena, ali pa prošnja ni nič pomagala, kajti včerajšnja brzojavka nam je

kjer so babure k poslancem prisedle in vsak red je bil s tem uničen. Nekateri so izvlekle iz žepa kosove črnega kruha poslancem ga kazaje: „Kraljica ga mora snesti, potem ji bomo pa glavo odrezale.“

Iz narodne zbornice drla je razdivjana, krvižejna druhal nad kralja, ki jo je mirno in hladnokrvno pričakoval. V svoji zaslepljenosti je celo svojim gardistom ukazal vse opustiti, kar bi utegnilo narod dražiti. Kralj je še vedno upal, da se bo razdraženost plegla, da jo bo zmagal z ljubeznivostjo in dobrosrčnostjo. Kedaj le je bil še volk prijatelj ovčjemu rodu! Nikdar in nikdar ne bo! Ni bilo treba dolgo čakati in med pijano druhalijo, ki je na vsak način hotela boj iz trte zviti, in med gardisti, pričele so se male praske. O polunoči prihital je Lafayette s 30.000 možmi narodne straže kralju na pomoč, vsaj trdil je tako; toda Lafayette je bil kralj in njegova družina prava deveta briga. Kljubu pomoči 30.000 mož vlomila je druhal v kraljevo stanovanje, kjer je kraljevo telesno stražo pomorila, v njeni krvi se umivala in okoli pomorjenih plesala. Tolpa najbolj razuzdanih vsuje se proti kraljičinim sobam in kriči: „Glavo ji hočemo odrezati, srce iz telesa iztrgati, jetra njena pa speči!“ (Dalje sledi.)

naznanila, da je Milan odpotoval iz Carjigrada. Danes se že mudi v svoji nekdanji prestolnici.

Ob srbsko-bolgarski meji bliže Vidina je planila na bolgarsko zemljo oborožena četa blizo 20 mož. Bolgarske oblasti so takoj odredile potrebno, da bi vjele te neljube goste. — Turški veliki vezir je dne 19. t. m. interpeloval bolgarskega agenta Vulkovića, kaj namerava bolgarska vlada z razpostavljanjem vojakov ob turški in srbski meji, s posojilom 25 milijonov in z nadzorovanjem bolgarsko-turške meje v smeri Kistendil-Samaková. Vulković je odgovoril, da je vlada izdala te naredbe v lastno varnost, posojilo pa je vsprejela z namenom, da bo dokončala železnico Burgas-Jamboli in načrtala progo Kistendil-Sofija-Trnovo. Veliki vezir je bil s tem odgovorom zadovoljen.

Vsi nemški listi trdijo, da bo ruski car v Berlinu obiskal nemškega cesarja. Začetkoma je car res imel pomisleke zoper to ter je želel, naj bi se sestanek vršil v kakem nemškem obmorskem mestu; sedaj pa so vse dotične ovire odstranjene in v kratkem že se bo uradno naznanil carjev prihod v Berlin. — Dunajskim liberalnim časopisom se javlja iz Rusije: Postava o iztiravanju inozemskih židov se najstrožje izvršuje. Posebno veliko avstrijskih židov so izgnali iz Volhinije, Podolije in ruske Poljske. Posameznim premožnim družinam se je dovolil za vrvanje družinskih in trgovskih zadev zadnji rok do dne 1. (13.) septembra. Židovski listi vedno od časa do časa objavljajo take vesti ter so večidel v tem oziru tendenciozno, ker naglašajo iztiravanje „avstrijskih“ židov.

Predsednik francoske republike je bajé za trdno sklenil, da bo ministerstvene člane „temne preteklosti“, Constansa, Theveneta in Rouviera nadomestil z republikanci, katerih častno ime še ni pegasto. Če se to tudi uresniči, ostal bo ta korak Carnotov vendar le pred svetom volilen manever. — „Temps“ pravi, da je dne 22. t. m. minister notranjih zadev odpustil štirideset podrejenih mu uradnikov, ker se jim je dokazalo, da so bili Boulangerjevi pristaši.

Italijanski poslanec Imbriani je poslal zborničnemu predsedniku interpelacijo zaradi razpustitve „odbora za Trst in Trident.“ — Italija nujno oborožuje svojo mornarico. V Speciji, Livornu in arzenalu v Benetkah delajo tudi po noči pri električni razsvetljavi. Vojni minister Bertole Viale in mornarični minister Brie sta se odpovedala, ker jima je Crispi očital, da se oboroževanje prepočasi vrši. Kralj je pri obeh potem osebno posredoval ter se mu je tudi posrečilo pregovoriti ju, da sta preklicala odstop.

Izvirni dopisi.

Iz Metlike, 23. julija. Malo časa je v našem okraji bival iz Črnomlja v Kranj premešeni gosp. živinozdravnik Artur pl. Folakovsky, toda ljudje so se prepričali, da so imeli vrliga moža v njegovi stroki. Ravno na to mesto v Črnomelj pride bivši okrožni živinozdravnik v Srbiji g. Alfred Folakovsky, ki je bil l. 1887 dva meseca že v Metliki in Črnomlju samo na odpustu. Pravijo, da je tudi ta dober živinozdravnik in prijazen z ljudmi.

Z gore sv. Jošta pri Kranju, 23. julija 1889. Zjutraj, 15. julija 1889, je bilo po silno hudem ponočnem viharju vse mirno, zrak čist. — Ob 6. uri so se prevzvišeni gospod knezo-škof ljubljanski iz Šent-Martina peš podali na pot k sv. Joštu, se vé, med slovesnim zvonjenjem in silnim pokanjem iz topičev, kakor v Šent-Martinu. Spremljevali so jih dva duhovnika in trije laiki, med temi okrajni sodnik g. Staré. Na gori pričakovali so jih: dekan g. Mežnarec, župan iz Kranja g. Šavnik, g. Benédik, župnik iz tržaške škofije, kurat iz Besnice g. Tavčar, župnik iz Bukovšice g. Veja, kapelan iz Kranja g. Kukelj, cerkvena ključarja in obilno ljudstva.

Na gori pri sv. Joštu so že nekaj dni poprej pripravljali zelene vence in mlaje, katere — pripravne, ki se ne dobijo povsod — na tako visočino spraviti, ni majhna reč. Slava gorskim možem in fantom! Velikih mlajev je bilo šest. Med temi eden neobeljen, oborasel z gostim „beršlinom“, ter skozi in skozi zelen, le veje so mu bile odvzete.

Milostljivi gospod knezo-škof dosepeši na goro so bili na tako oddaljenem kraju spoštljivo in preprijazno sprejeti, ne le od duhovnikov, temveč od zbranega, zlasti domačega ljudstva. Na gori pri sv. Joštu pač nihče živečih ljudi poprej ni videl škofa. Zaradi tega veselje tolikanj obilnejše.

Opravili so gosp. knezo-škof vse po cerkvenih določilih. — Veličastno je bilo, ko so pred altarjem stojé pridigovali v škofovskem oblačilu ter povdarjali, ker praznujemo v ljubljanski škofiji dne 15. julija „Razpošiljanje sv. aposteljnov“, naj bo vsakdo apostelj do družih. Najprvo škof vsem vernim svoje škofije, duhovniki svojim faranom, stariši otrokom, gospodarji in gospodinje družini, brat bratu, sestra sestri itd., zlasti botri in botre onim

otrokom, katerim so „birmo zavezali“. — Pridiga trajala je tri četrt ure.

Po cerkvenih opravilih obiskali so prevzvišeni „svete stopnjice“ ter tam pobožnost opravili.

Birmanih je bilo 52 otrok in sicer: iz Bukovšice 7, iz Predoselj 3, iz Ovisišča 3, iz Sele 6, iz Sent-Lenarda 1, iz Kranja 1, iz Besnice 9, iz Šent-Martina 22.

Naj povemo, da poprej že dolgo ni bilo birmovanja pri sv. Joštu. Leta 1752 je škof Atems pri sv. Joštu blagoslovil „svete stopnjice“, in pri tej priliki delil tudi sv. birmo. Takrat je bilo pri sv. Joštu birmanih 1275 otrok.

Naj še tukaj dostavim, da je na znanem „Gaštaju“ pri Kranju posestnik Luka Šmid postavil velikansk in krasen slavolok v čast prevz. gospodu knezo-škofu, ko so 14. julija prišli v Šmartino.

Z Dolenjskega, 19. julija. Po večidel deževnem vremenu nastali so meseca julija prav topli poletni dnevi, ki zvabijo bolehavega v tople kopeli, da si ondi pregreje vsled vremenskih nezgod in truda premrle ude.

Tudi teh vrstic pisatelj je to poskusil v toplinah pri Novem mestu, in priznati mora, da ne brez vspeha.

Toplice pri Novem mestu meriti se smejo z enakimi gorkimi toplicami. Mineralna voda ima ravno dokaj primerno in prijetno naravno toplino, vsled svoje sestave dokaj zdravilne moči, posebno za prehlajenje in njega nasledke, čemur pritrjuje vsi, ki so jih kdaj obiskali. Potrte in sključene so nosili v kopelj, a vrnili so se domov zdravi in čvrsti.

Stanovanje, hrana in postrežba pri najemniku toplie, gosp. Avg. Kulavicu, je prav dobro in ne predrago. Dasi so toplice za zdaj še oddaljene železnici, je vendar dosti dobra cesta do tja iz Novega mesta, Ljubljane in Krškega. Radi tega sme ta zdravilna kopelj priporočati se vsem, posebno pa Slovincem na Kranjskem in sosednjim njim bratom.

Ne mudi poslužiti se tega, kar stvarnik narave sam je priredil tebi beteznemu v zdravilo in krepilo!

—r.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

VI. Gospod zbornični svetnik Iv. Baumgartner poroča o pravilih delovršbene bolniške blagajnice tvrdke: „Albert Samassa v Ljubljani.“ Po izjavi gospoda obrtnega nadzornika presežajo dajatve blagajnice res da ono mero, ki je določena v §§ 6. in 8. zakona za bolniške blagajnice, vendar visokost v pravilih določenih prispevkov ne bode v posebno nevarnost za delovanje blagajnice. Nasproti temu, da le malo mrjé delavci Samassove delovršbe, pričakovati je, da bodo delavci in tvrdka s svojimi vplačili podajali dovoljna sredstva, s katerimi se bodo poravnave dolžne dajatve, ne gledé na to, da so upravni troški blagajnice zelo neznatni. Izkušnja prvih let bode učila, ali bode treba prenarediti pravila gledé na dajatve.

Odsek se pridružuje mnenju gospoda obrtnega nadzornika ter predlaga: Slavna zbornica izreče naj se v svoji izjavi do c. kr. dežel. vlade za potrditev pravil. — Predlog je bil sprejet.

VII. Gosp. zbornični svetnik Makso Krenner poroča o pravilih delovršbenih bolniških blagajnic tvrdke: „Gustav Czap, G. Tönnies in Avgust Dreise.“

O pravilih delovršbene bolniške blagajnice tvrdke Gustav Czap pravi gospod obrtni nadzornik, četudi delavci v tvornicah za izdelovanje netilnega blaga v obče navadno manj mrjé, nego pri drugih industrijah, da se vendar pri večkratnem, natančnem nadzorovanju Gustava Czapa ljubljanske tvornice za izdelovanje netilnega blaga ni še prigradilo, kar bi upravičevalo trditi, da pri delavcih te delovršbe nastopajo večkratne bolezní ali pa posebne bolezenske oblike. Gledé na to niso v pravilih določene zboljšavne o visokosti dajatev bolniške blagajnice nikakor nevarne.

Kar se tiče obeh drugih bolniških blagajnic, tvrdke A. Dreise in livarnice in strojarnice Gustav Tönnies, niso odnošaji teh delovršb taki, da bi bilo treba drugače vrediti dajatve dotičnih blagajnic, nego so te dajatve vrejene pri drugih delovršbenih blagajnicah ljubljanskih.

Ker je odsek trdno preverjen, da bodo rečene bolniške blagajnice mogle izpolnjevati svoje dolžnosti, zategadelj predlaga: Zbornica blagoizvoli naj

v svojem poročilu do c. kr. deželne vlade priporočati potrditev teh treh pravil. — Predlog je bil sprejet.

VIII. Gospod zbornični svetnik Janko Kersnik poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala trgovski in obrtniški zbornici pravila delovršbenih bolniških blagajnic: a) parnega mlina kranjske obrtne družbe v Ljubljani; b) tvrdke Janesch, tvornica za usnje; c) J. Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

Pravila za delovršbene bolniško blagajnico parnega mlina kranjske obrtne družbe v Ljubljani priredila je na prošnjo družbe same z ozirom na § 51. zakona z dné 30. marca 1888, drž. zak. št. 33, c. kr. deželna vlada. Ker so ta pravila v smislu določil zakona od 30. marca 1888, drž. zak. št. 33, sestavljena, nima odsek nič proti njim.

O pravilih za tvrdki „Janesch“ in „Kleinmayr in Bamberg“ izrekel se je obrtni nadzornik, da ustrezajo zahtevam zakona. Z ozirom na to nasvetuje odsek:

„Slavna zbornica naj se v svojem poročilu do c. kr. deželne vlade izreče za potrditev teh treh pravil.“

Predlog je bil sprejet.

IX. Gospod zbornični svetnik Ivan Baumgartner poroča, da gledé na pravila delovršbenih bolniških blagajnic papirnic v Goričanah in Medvodah, potem v Večah, katera je c. kr. deželna vlada poslala zbornici v izjavo, predlaga obrtni nadzornik, da se potrdé, ter utemeljuje ta predlog s tem, da se, kar se tiče dajatev blagajnic, ni uvelo nobeno določilo, katero bi utegnilo ovirati njih delovanje.

Odsek pritrjuje tej izjavi ter predlaga:

„Slavna zbornica naj blagoizvoli v svoji izjavi do c. kr. deželne vlade priporočati potrditev obeh pravil.“

Predlog je bil sprejet.

X. Gospod zbornični svetnik Jernej Žitnik poroča o pravilih pomočniškega zbora tistih pomočnikov, ki so v delu pri zadrugi „Edinost“ na Vrhniki, in pa o pravilih za bolniško blagajnico te zadruge.

Zadnja pravila se ne ujemajo z določili zakona z dné 30. marca 1888, drž. zak. št. 33. in zakona z dné 4. aprila 1889, drž. zak. št. 39, torej tudi odsek ne more priporočati, da bi se ta pravila potrdila, dokler se ne premené tako, kakor zahteva omenjeni zakon.

Pravila pomočniškega zbora so pa pravilno sestavljena in odseku je le to omeniti, da bi se v § 4. črka c, določilo sprejelo, da je dva pomočnika izvoliti, da zastopata pomočniški zbor v združnem zboru, in to posebno z ozirom na to, ker na podlagi potrjenih pravil zadruge „Edinost“ tudi združni zbor obrtnikov voli le dva zastopnika v pomočniški zbor. Odsek torej nasvetuje:

„Slavna zbornica naj v svojem poročilu do c. kr. deželne vlade javi, zakaj ne more priporočati, da bi se pravila bolniške blagajnice potrdila, in zakaj priporoča potrditev pravil za pomočniški zbor.“

Predlog je bil sprejet.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

(Iz Celja) nam je došel sinoči drugi telegram o sijajni slovenski zmagi glaseč se: Danes pri občinski volitvi za okolico celjsko navzlic strastni agitaciji nasprotnikov srečno zmagali. Zelezni obroč je razbit, okolica naša. Živeli vrli volilci! Naprej!

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je po družbinem članu č. Vekoslavu Legatu iz Celovec poslala trojica koroških rodoljubov danes 7 gl. z naslednjo dobesedno tako-le pisano željo: „da bi sv. slovanska blagovestnika pomogla k temu, naj bi se prej ko mogoče polegel nepotrební in našemu ubogemu slovenskemu narodu povsem škodljivi ljubljanski prepír. Bodimo složni; v slogi je moč!“ — Nismo navajeni posebej povdarjati doneskov naših podružin; a enega prispevka naše ženske goriške podružine ne moremo zamolčati. Po svoji denarničarici, blagor. Mariji Kanceler, smo namreč prejeli tudi danes znatno svoto 110 gl. Ob tem vzgledopolnem — morda celo svarilapo nem donesku naših domorodkinj „v deželi rajskomili“ iskreno pozdravlja naša družba vse one požrtvujoče se slovenske hčere, kojim je blaga usoda dala gledati v Sočine „valove bódre — Valove te zeleno-módre,; vse one značajne žene in dekleta pozdravljamo, ki so si na prapor svojega življenja napisale prisego: „In zádnji glási ti mi bójo: — Bog čuvaj domovino mójo!“

(Iz Zagorja) se poroča o štrajku delavcev v premogovih jamah, da je ravnateljstvo pooblaščenó, z delavci se pomiriti. To bode pa težko mogoče, ker delavci tirjajo, da se jim delo skrči od 12 na 8 ur, poleg tega pa kopačem zviša plača od 1 gl. na 1 gl. 50 kr., drugim delavcem pa od 80 kr. na 1 gl. 20 kr. in od 50 kr. na 80 kr. Družba baje namerava delo popolnoma ustaviti.

(Z Dunaja) se nam poroča: Kompturni kanceler nemškega viteškega reda, msgr. dr. Edvard Gaston grof Pöttich pl. Pettenegg, apost. protonotar, c. kr. kamornik, imejitelj železne krone druge vrste, velikega križa sv. Gregorija in sv. Save, bode z dovoljenjem velikega mojstra, Nj. ces. visokosti nadvojvode Viljema dné 28. t. m. v škofovski kapelici na Dunaji prejel subdijakonát, dné 1. avgusta dijakonát in 4. avgusta presbijterát. Rodil se je dné 13. januarija 1847 v gradiču (Pepensfeld) v Šiški pri Ljubljani. To je prvi slučaj v tekočem stoletji, da je vitez postal duhovnik.

(Imenovanja.) Svetovalec tržaškega nadsodišča, gosp. Filip Abram, je imenovan dvornim svetovalcem najvišjega sodišča. — Finančni minister je imenoval oskrbnika tobačne tovarne v Svitavi na Moravskem ravnateljem tovarne v Celovci.

(Umrlo) je v Ljubljani od 14. do 20. julija 18 oseb in sicer 9 moškega in 9 ženskega spola, med temi 9 v deželni bolnišnici, 1 hiralnici, 2 v otroški bolnišnici. — Rojenih je bilo ravno v ravno tem času 24 otrok, med temi 11 moškega in 13 ženskega spola.

(Vspored pevske slavnosti „Slov. pevskega društva“) dné 4. avgusta 1889 v Celji. 1. Ob 11. uri predpoludnem v čitalnični dvorani občni zbor. 2. Ob 1/2 12. uri skupna pevska vaja v čitalnični dvorani. 3. Ob 1/2 2. uri popoldne v dvorani gostilne gosp. Košerja (hótel pri belem volu) banquet. 4. Ob 1/2 5. uri slavnostni koncert na vrtu gospoda Košerja; pri koncertu sodeluje vojaška godba. 5. Po koncertu prosta zabava s petjem posameznih pevskih zborov in z godbo. Natančnejši vspređ priobčil se bode v kratkem. K tej slavnosti uljudno vabi odbor.

(Pri poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu) je poštni oficijal Peter Corà imenovan kancipistom, stavbeni vajenec L. Waldeck stavbenim pristavom, in poštni asistent Jos. Mayer na Dunaji stavbenim pristavom.

Raznoterosti.

— Iz Gradca se poroča, da je oblastvo razpustilo dijaško društvo „Styria“, ker so člani pred kratkim peli pesem „Heil dir im Siegerkranz“.

— Sarajevo — utrjeno. Iz Bosne se poroča: Sarajevo je na polovico utrjeno, a trdnjava je zgrajena kakor ona okoli Pariza. Celó uro daljave naokoli je obdano Sarajevo z zidom, 50 cm. debelim. Trdnjava bode imela pet fortic: jedna bode na iztoku ob potoku Bembaši, druga severoiztočno na brdu Bakijama, tretja severo-zapadno na Gorici, četrta zapadno okoli „Omerove kave“, a peta bode na jugu povrh Trebeviča. Za utrjevanje Sarajeva je skupna vlada dovolila 10 milijonov gl.

— Požar. Paks, mesto na Ogerskem, je v ponedeljek pogorelo; ogenj je uničil nad 400 hiš. Škoda je nad pol milijona. Zgorelo je tudi mnogo živine.

— Visoka starost. V Saratovu na Ruskem izhajajoči list „Dnjevnik“ je dokazal, da živi v mestu mož Danilo Samojlov, ki je bil rojen l. 1749, torej je star 140 let. Bil je adjutant zloglasnega Pugačeva ter se vdeležil boja pri Kazanu in Simbirsku. S Pugačevom so ga vjeli, odšteli mu 180 palic in prognali v Sibirijo, kjer je bil 38 let. Mož je primeroma še trden.

— Ruski komando. Čudno povelje — takó se poroča „Tgl. R.“ — je pri ruskih vojaki v Bokhari v navadi. Na posebno znamenje se vležejo vsi vojaki na hrbet ter vzdignejo noge, potem pa skočijo kvišku ter mej gromovitimi „hura“-klici drvé naprej. Povod tej čudni vaji je nastopni dogodek: Predno so Rusi pridobili Samarkand, morali so prekoračiti malo reko. Da bi se znebili vode iz škorenj, vlegli so se na hrbet ter vzdignili noge. Potem se je pričel ljut boj, v katerem so zmagali Rusi. Domačinci mislijo pa v svoji priprostosti, da so si Rusi naklonili zmago le od vaje in zaradi tega je uveden zgorajšnji komando.

— Eksplozija. Iz Londona se poroča, da se je v Thameshavenu vnelo petrolje na neki ladiji. Polovico moštva je raztrgalo na kosce, druge ranilo. Ladija je zgorela.

— Povodnji v Ameriki. Vsled deževja so na zapadu od Čikaga velike povodnji. Škoda je velika. Več ljudij je mrtvih.

— Krinoline v Japanu. Neki trgovec v Bostonu je poslal nedavno ladijo krinolin v Japan. Japanci so jih pokupili, oblekli in jih rabijo za — dežnike.

Telegrami.

Dunaj, 24. julija. Uradna lista na Dunaji in v Budimpešti objavljata potrjene delegacijske sklepe.

Belgrad, 23. julija. Vrednika „Malih Novin“, ki je bil zaradi razžaljenja oblastnih na trideset dni zapora obsojen, so danes, ker je postala razsodba pravomočna, odvedli v zapor.

Belgrad, 24. julija. Kralj Milan je došel. Na kolodvoru so ga sprejeli kralj Aleksander, regent Protic, metropolit, ministri in inozemski zastopniki.

Sofija, 23. julija. Vojvodinja Klementina je odpotovala v Koburg; princ Ferdinand jo je spremil do Carjibroda. V istem vlaku je bil tudi kralj Milan.

Sloga vlada

dandanes mej zdravniki o tem, da je revmatizem posledica kisline v krvi in da ta kislina ostane v krvi, dokler je delovanje ledic in jeter nepravilno. Dognana stvar je tedaj, da se more le tedaj ozdraviti revmatizem, če se odpravi prvotni vzrok, namreč pridobi zdravo delovanje ledic in jeter.

To je pa mogoče le z enim zdravilom, katerega sestava je oprta na vednostno podlago in ki ima posebno lastnost, da vzbuja ledice in jetra k zdravemu delovanju.

Tak lek imamo v Warnerjevem Safe Cure, s katerim se je že na tisoče ljudi ozdravilo revmatizma.

Cena steklenici 2 gl. — Dobiva se v deželni lekarni „Marija pomagaj!“ kakor tudi v vseh ostalih znanih ljubljanskih lekarnah. (1)

Umrli so:

22. julija. Leo Lukas, čevljarjev sin, 1 leto, Stari trg 11, katar v želodcu in črevih.

V bolnišnici:

21. julija. Marija Modic, kajzarjeva žena, 45 let, kap.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
opazovanja						
7. u. jut.	734.6	20.1	sl. svzh.	megla	34.20	
2. u. pop.	733.8	20.3	sl. szap.	jasno	dež	
9. u. zveč.	733.2	19.1	sl. jzap.	del. oblač.		

Srednja temperatura 19.7°, in 0.2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

24. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 80 kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16 % "	84 " 70 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 65 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 65 "
Akcije avstr.-ogerske banke	907 " — "
Kreditne akcije	303 " 20 "
London	119 " 35 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 48 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemške marke	58 " 37 1/2 "

Tržne cene v Ljubljani

dné 24. julija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	60	Speh povojen, kgr.	—	70
Rež, "	4	68	Surovo maslo,	—	70
Ječmen, "	4	—	Jajce, jedno	—	2
Oves, "	3	—	Mleko, liter	—	7
Ajda, "	5	16	Goveje meso, kgr.	—	54
Proso, "	5	—	Telešje	—	50
Koruza, "	4	83	Svinjsko	—	60
Krompir, "	3	—	Kostrunovo	—	32
Leča, "	12	—	Pisane	—	50
Grah, "	13	—	Golob	—	18
Fižol, "	11	—	Seno, 100 kgr.	—	14
Maslo, kgr.	—	84	Slama,	—	23
Mast,	—	70	Drva trda, 4 mtr.	—	20
Speh svež,	—	60	" mehka, "	—	15

Prostovoljna prodaja.

Hiša z vodnjakom, hlevi, skednjem, 30 oralov zemljišča, namreč: njive, travniki, šuma. Hiša stoji na lepem kraju pri župni cerkvi ribniški, je tedaj prav pripravna za krèmo in trgovino. (1)

Kdor želi omenjeno kupiti, naj se pisмено ali osebno oglasi v Osilnici pri Jos. Žagarju št. 12.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Tuji.

21. julija.

Pri Matiču: baron Reebach, e. kr. dvorni svetnik, iz Gorice. — dr. Reder, profesor, z Dunaja. — Alois Dolnitscher, e. kr. poštni oficijal, iz Trsta.

Pri Stonu: Legat, e. kr. profesor, iz Trsta. — Schmidt, iz Beljaka.

Radenska kislá voda ob vznožji Slovenskih goríc, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislá voda stoji več kakor jeden dan v odprti posodi, vendar se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se pogubi in razkadi kakor se steklenica odmaši.

Radenska kislá voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, protinu, kamenci v mehurju, dalje proti boleznim v želodcu, mokril, dolgotrajnem kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Poskusi dr.-jev: Garroda, Biswangers, Cantanija, Ure-ja so dokazali, da ima litij največjo raztopirno moč pri sečnokisljih, nesednih izločkih, iz česa se sklepa na najugodnejše učinke Radenske vode.

Kot okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi sokli in sladkorjem pomešana, je Radenska kislá voda v obče priljubljena.

Kopalisce Radensko.

Kopanje v statini in v jeklenici vpliva posebno pri: protinu, bolečinah mokril, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih itd.

Stanovališča po ceni. Prospekt (brezplačno) od ravateljstva.

Kopalisce Radenci blizu Ljutomeru.

Zaloga kislé vode pri: F. Plautzu in M. Kastner-ju v Ljubljani. (32)

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev opatije Soulae (Gironde).

Dom MAGUELONNE, prijor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorujé na to starodavno ter prekorišno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bordeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (49)

Diseldorfske oljnate barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski dvorovi 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

priporoča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnice zastoj in franko. Ojlnate barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 kgr. naprej primerno ceneje.

Persteno, mineralno in kemično barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.